



Ferran Segarra, de Ceràmiques Segarra, treballant al seu taller a Miravet. FOTO: JOAN REVILLAS



Ceràmica de Miravet exposada a una fira. FOTO: JOAN REVILLAS

a tot arreu. Ara sembla que tot es reprèn de nou». En aquesta mateixa línia, Xavier Ventura, de Terrisseria Ventura, afirma que les noves tecnologies i formats digitals també ajuden a la difusió de la seva tasca: «En els últims anys hi ha hagut un auge de gent que busca ceràmica feta a mà i a Miravet. En el nostre cas, tenim 400 models de cànir que es venen molt. Fins ara, la gent ens coneixia als mercats d'artesanía, però avui en dia les xarxes socials també ajuden molt».

Els canterers miren al futur de forma optimista. «És important mirar de cara al futur. També hi ha formació per mantenir el negoci, nosaltres hem après d'altres generacions», explica Ventura.

Un ofici amb història i cultura

«Aquest és un ofici amb història, que es remunta al temps dels ibers», narra Pedrola. I és que la tradició ve de lluny. Miravet és un

dels pobles de Catalunya amb més tradició de ceràmica i més antiga. Al poble s'han trobat restes que pertanyen a l'època dels ibers i dels romans, però no és fins al 1650 quan apareixen documentats oficialment per primera vegada als arxius parroquials del municipi els oficis de terrissaire i 'alfarero' juntament amb altres que també treballaven la ceràmica. Amb aquesta llarga història, l'ofici ha anat evolucionant, però després de la Guerra Civil el nombre de gent que s'hi dedicava va anar disminuint fins avui que queden sis persones que s'hi dediquen. També es va modificar la forma de treballar i la finalitat de les peces que van passar a ser artístiques. Segons Segarra, «abans es feien cànirs per posar aigua i altres recipients per contenir diferents líquids o blat. Hi havia diferents tipus de ribells i gerres. És una indústria que amb el temps ha anat canviant» i afegeix que

«tot això es va modificar molt amb l'arribada del plàstic que va provocar aquest pas d'objecte utilitari a decoratiu. Actualment venem utensilis com per exemple testos per a plantes o altres objectes més dirigits al turisme».

La ceràmica, també té una forta influència àrab, mostra també de la riquesa cultural que Miravet ha tingut al llarg de la seva història. Amb el pas del temps, aquesta ha anat evolucionant la forma i els materials a l'hora de treballar. «Al llarg dels anys, l'ofici s'ha anat modernitzant, hi ha hagut canvis en els materials, ara són més utilitaris i menys tòxics», explica Segarra, que també apunta el component tradicional que es conserva: «Hi ha gent que encara es

«Aquest és un ofici amb història, que es remunta al temps dels ibers i els romans»

prepara el fang perquè tingui un color especial. Es pot comprar, també. Hi ha fàbriques que fan la mescla. Pel que fa als productes, visc del turisme i de la gent del voltant que compren testos o vaixelles».

D'aquesta mateixa manera, molts dels que s'hi dediquen s'enfoquen cap al turisme i la decoració. Pedrola també destaca aquest canvi en la finalitat de les peces de ceràmica: «Abans, no hi havia plàstic i al poble es fabricaven les peces, que es distribuïen amb carro, però ara la peça és més aviat decorativa». Un valor afegit també es la realització de cursos de ceràmica als mateixos tallers.

Aquests canterers, així, mantenen l'ofici viu als seus tallers, perquè, tal com diu Segarra, «hi ha gent interessada pel fang, és una cosa que mai ha acabat de passa de moda».